

27.

Kristillinen

Sää-wirsi,

Hengelliseen Uskaan ja Morsiameen
werrattuna,
jotka ovat

Jesus ja Uskoinen Sielu.

Korkeasta Weisusta otettu sydämmellinen häitten
onnen-toiwotus, hywin arwoissa pidettävälle ja kor-
keasti oppineelle Magisterille ja Rehtorille Porin
Uskeis-koulussa Herra Fredrik Reinhold Branderille,
yljälle, niin myös hywin kunniasukuiselle ja kor-
keilla aruilla lahjoitetulle neitsyelle Margaretha
Magdalena Pippingille, morsiamelle, koska he kor-
keasti ja hywin kunnioitettawain wierasten läsnä-
ollessa, heidän Sumalassa aiwotun awio-liittonsa,
kristillisellä seurakunnan siteellä, antoivat wah-
wistaa, Loimaan pappilassa, Maalis-
kuussa, vuonna 1770.

Uusi painos.

Turussa, 1855.

J. C. Frenckellin ja Pojan kirjapainossa.

Weiſataan kuin: Ole ſielun iloinen j. n. e.

Jesus ylkä iloinen, Sielun ſulha ſuloinen, Sios että ſu-
ruſſa, Uſkowill' on ſeuraſſa.

2. Jotka hänes' pyſywät, JEsukses, ja kyſywät Ylkäns
perään lakkaamat', Kuhuñk' aſun kulkewat.

3. Sitt' on autuas ylkämies, Siunatt' morſian joka ties,
Jos he kiinni JEsukses Nippu, Yljäs Kriſtukses.

4. Täſſä ylkä itsensä Näkee, niinkuin peiliſſä, Johon
morſian kirkkiſtaa, Hengelliſes haluſſa.

5. Mutt', o! ſitä ſurutoint' Sieluu, morſiant' onnetoint',
Joll' on yljän kihilat waan, Ja ei ylk' its' ollekkään.

6. Kuint' ſitt' häihin tulleſſa, Ylkä taitaa omiſtaa, Syn-
nin portoo itsellens Morſiamekſi kylkehens.

7. Ett' on wäärin käyttänyt, Pahoin tallell' pitänyt Yl-
känſ kihilat aikanaanſ, Sanan, ſakramentit kans'.

8. Ei hänt' JEsus tunnasta, Mutta kieltää todeſta, Sa-
noo: en mä tunne teit', Koſk' ett' pitääñ' henges häit'.

9. Joihin JEsus auttaapi, Walitut kaiſk' ſaattaapi, Jot-
ka hänen kihilanſa Pidit tallell' kirkkaſna.

10. Viel' myös kahden kaltaiſi, Ylhäiſi ett' alhaiſi, Häi-
hin tulee wieraakſi, Bertaus heihin ſopiipi.

11. Ne on wieraat forkiat, Jotka isoo, janoowat, Hen-
gelliſet waiwaiſet, JEsukses ykſwakaiſet.

12. Ne on wieraat alhaiſet, Halwemmat ep'ukoiset,
Jotka ſydämmeſänſä, Röyhkiät owat ſynniiſä.

13. Ei he huoli Yljästä, JEsukseſta nöyrästä, Joka oi-
heil' wierahill' Kallis ompii uſkowill'.

14. Jotka JEsus itsehens Bertaa ſilmä-teräſens, Ma-
ilmaſ alas arwatut, Taiwaas ylös otetut.

W. F. Jesu, minun ilon, autuum j. n. e.

Mistä asiast' pidäs parhain Ihmisten
häis' puhuman, Mjån, morsiamen,
wierain, Siit' jos hän on morsian, Hengel-
linen Jesukselle, Sieluns Mjäll' Kristuk-
selle, Ah! se on kaikkein waiwaisin, Jossa
ei ol' Jesus kiinn'.

2. Siin' on sielun ruoka, juoma, Uskon
lasten elanto, Täst' he häis' ja mualla
huokaa, Kuin he tulee kokohon, Ja se muis-
tuttaa myös heitä, Kosk' he istuu ympär'
pöytä, Näkee Mjån, morsiamen, Nattelee
pääll' Jesuksen.

3. Josta saapi kaikki kanssa Hyvän ti-
lan puhua, Kuinka ylkä ansiollansa Mor-
siameksens omistaa, Untaa heille hengen kih-
lat, Joiden kautt' on HERRan omat, Jos
waan morsian nöyrästi, Et sii ylkääns har-
taasti.

4. Tuntis itsens ilkiästi Ilkää vastaan
rikkoneens, Monell' tawall' pikafesti JEsu-
sen pois hyljänneens, Jos näit' morsian wa-
littelis, Yllänsä tunnustelis, Sielust', sy-
dämmestänsä, Uskon halus nöyrässä.

5. Tott' heit' JEsus, Ilkä rakas, Kut-
sus morsiameksensa, Kosk' hän wannoi wah-
wan walans, Käskis wierahaksensa, Kans-
sans häihin sisäll' käymään, Jos he alla
armo-pöydän Dikiall' tawall' ajallans Et sis
Ilkää JEsustans.

6. Niinkuin yksi uskowainen Sielu isoo
JEsusta, Henges häntä janoowainen Jkä-
woitsee kiirusta: Kutuas morsian hengelli-
nen, Toll' on ylkä taiwaallinen, Sitä hän
ain' pyytää siis, Kuink' hän JEsust' syleilis.

7. Näin nyt sekä ylkä oikia, Ett' myös
morsian, hartaassa, Niinkuin Salomon se
forkia, Hengellises halussa Weisaa, neuwo-
rakkahasti, Ett' he taidais palawasti Sie-
luns', sydämmensä kans' Rukoill' heidän
JEsustans'.

8. Kuules kuinka hengellinen Morsian
tässä juttelee, Kyshypi kusf' taiwaallinen
Ilkä ulkon wiiphylee, Kusfa laitunt' pitää

mahtaa, Ettei häntä lohdat' taita? Lounal-
lako lewännee? Ettei tykön kerinnee.

9. Sanoo, ah! kuink' mielelläni, Tyköni
sun ottaisin, Suur' mun omaan sydämmeni,
Sinne sisäll' saattaisin, Minun äitin huo-
neesehen, Ettäs neuwon hengellisen, Siellä
minull' opetat, Kanssas iloon johdatat.

10. Näin siis morsian hengellinen, Tai-
waallista ylkähäns' Puhuttelee; ett' se kor-
kein Herra Jesu kädelläns' Painas hänen
mieleheensä, Suuri omaan sydämmeensä! Ah!
kuink' wäkew' oikia Rakkaus on kuin kuo-
lema.

11. Mutta kuules, kuinka ylkä Wastaa
morsiamellensa: En tott' minä sinua hylkää,
Koskas rakkaudesta Salaisesti sairast olet,
Niin ett's ikäwöihis kuolet; Kuiten' olet
armaani, Minun ihanaiseni.

12. Näin täm' ylkä kaikkein kaunein
Tuhannitten keskellä, Jonka nimi ompi kal-
lein, Jesu s' kaikill' kielillä, Kehuu omaa
armastansa, Lohduttaa hänt' surussansa,
Sanoopi häll': ystävän, Tunnekos mun
sydäntän?

13. Kuules wiel' mä sinuu vastaan,
Sisar rakas morsiamen! Waikk' niin seisoo

ett' mä makaan, Kuitenk' walwoo sydäm-
men. Että weren sinun osti, Täm' on fib-
las, joka nosti, Sun mun ystäväkseni,
Mitäs saan' ol' pidä kiinn'.

14. Kats' waan ettei kruunuas kukaan
Sinulta pois ottaisi, Jonka kautt' mä lu-
jast' lupaan, Niin etts todest' uskoisit Saa-
was walkiat waatteet häihin, Soillas pää-
set pitoin niihin, Kuin jo silloin walmistin,
Kost' mä itsen uhrasin.

15. Sentähden mä Ilkäs olen, Walkia
ja punainen, Mielelläni häihis tulen, Ru-
koilešsas kuultelen, Kuin sä hartaail' huo-
kauksill', Minun eteen walituksill' Tulet puut-
tees puhumaan, Sielus minull' uhraamaan.

16. Täst' koht' taitaa taiwaallisen Wie-
raan kutsu häihinsä, Sieluns Iljän armol-
lisen, ISuksensa päänänsä, Kuin on hy-
wän hajawainen Rukfainen häis' ihanainen:
Häll' on uusi, wanhoja, Isält' saatui lahjoja.

17. Soill' nyt awio-wäki heitäs' SER-
rašsa ain' rakentaa, Ett' he sitten myöskin
teitäs Taitaa oikein ojentaa Taiwaallisiin
majoin hywiin, Sieluns Iljän häihin py-
hiin, Soihin emänt' itsensä Walmist' halus
nöyräšsä.

18. Tästä heill' on ajatukset Ilkäs
tykö forkian, Ja myös niinkuin manaukset;
Salaa ylkä, morsian Sanovat: wie häihis
meitä, Ettemm' käwis synnin teitä: Kunin-
gas, aut' pitohos, Rakkaasehen suosioos.

19. Kylläs tiedät, kuinka usein Salaa
sua muistamme, Sydämmellä, suulla myös-
kin Häistäs tääll' jo puhumme, Gloitsem'
ja riemuitsemme, Rakkauttas kerskailemme:
Hurskaat sua rakastaa, Suur' kuin wiinaa
kallista.

20. Viel' myös morsian hengellinen Suo-
pi hänen häihinsä, Sen kuin ompi halulli-
nen, Ois kuka hywänsä, Kuin on äiti Jē-
suksensa, Oppilapset kohdastansa, Hengelli-
set ystävät, Waikk' ne harwoin löytyvät.

21. Niin hän vielä muita myöskin Suo-
pi tulla häihinsä, Ystäväsens tahdois ne-
kin Suruttomat pääänänsä, Että kautta Jē-
suksensa Walmistetuks uskon kanssa Tul'sit
häitten wierahaks Taiwaallisten forkiaks.

22. Joissa häis on yltäkyllä Sekumaa
ja herkkuja: Mutuas tääll' jo täydell' työllä
Hengesä niit' halajaa, Sälle taiwaas ylkä
totta Sanoopi siell' juuri kohta: Minun ar-
maan' iloitkaat, Suokahat ja juopukaat?

23. Mutt', ah! woi sit' hlkämiestä, Dn-
netoint' myös morsiant', Gott' ei ennen tie-
dä näistä, Kuin he ruumiins puolesta An-
taa toinen toisens kanssa Awio-liittoon koh-
dastansa, Ilman perään-ajatust', Hengellis-
tä valmistust'.

24. O! sä oikia sielun Ilkä, HERRa
JESu rakkahin, Walmist' kaikk', niin ettes
hylkää, Saata häittees salihin Kihlais kaut-
ta kulkemahan, Henges sinuu seuraamahan,
Ett' he rukouksen kans' Menisiwät Suma-
las.

25. Awio-liittoon onnellifest', Itsellensä
iloksi, Suguill' ja muill' otollifest', Sielun
Ujän kunniaksi Jonka pääll' he turwat tai-
taa, Ois sitt' kuin' hywäns laita; Toill'
on usko oikia, Niill' on apu korkia.

26. Näitä teille päätöksiksi, Sydämme-
tän' toiwotan, Ensin ja sitt' viimeiseksi, O-
loon aina omanan, HERRan armo-siunaus
juuri, JESus tawaranne suuri, Dnni awio-
säädyksän, Glo, autuus lähteisän.
